

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.12. Dixerunt ad eum fratres eius: Vade hinc &c. Nonnulli de Christi parentibus in fide deficiebant, atque de eo credebant, quod hinc esset ambitiosus, & illinc pusillanimis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

Dominus eot cerneret turbatos, seorsum eno-
cauit, aitq; an ignoratis, quò tam festinus ve-
loxq; properem? ut manibus moriar inimico-
rum: quid hoc iam nunc illos effigisti, & modo
sic properas ut illis te tradas occidendam? vii-
que iam enim accessit hora: deinde mensa re-
cumbens nocta in cena, de qua surgeret ad Pas-
sionem, ait illis: subsilit præ gaudio cor meum:
iam enim imminet hora, quàm tantopere totà
vitâ desideravi: *Desiderio desideravi hoc Pascha
manducare vobiscum* vnde sic ait Iudæ: *Quòd
facis fac citius:* & ille ipse præcedit ad hortum
antichuanus in quo cõprehendus erat, aitq;
discipulis suis: *Surgite eam hinc*, Pariter &
ipse obuius illis proceedit à quibus capiendus
erat, illisq; cum non agnosceretibus seipsum, ma-
nifestat: & ait: *Ego sum*, Petrum autem conatû
eius passionem impedire, reprehendit, ac prohi-
bet ne perturbet calicis haustû, ad quem tandiu
anhelauerat: *Calicem quò dedisti mihi Pater &c.*
Nunc igitur, quia nondum venerat hora eius,
secedit, petitque Galilæam.

*Luc. 22.
15.
Ioan. 13.
27.
Ioan. 14.
31.
Ioan. 18.
25.
Ioan. 18.8*

¶. 12. Dixerunt ad eum fratres eius: Va-
de hinc &c. *Nonnulli de Christi paren-
tibus in fide deficiebant, atque de eo crede-
bant, quod hinc esset ambrosius, & illinc
pusillanimitis.*

*33.
I.
Quale fe-
stû fuerit
Sceno-
pegia.
Leuit. 9.
& Num. 9*

ERAT autem in proximo dies festus Iudæorum.
Scenopogia: dixerunt autem ad eum fra-
tres eius transhinc. Cum Dominus tãto
tempore haberet in Galilæa, festumq; approxi-
maret dictum Scenopogia: erat hoc festum in-
ter alia solemnissimum, tertium Pascha Iudæo-
rum post illud agni Paschalis, & Pentecostes à
Deo institutum, incipiebat quintâ decimâ Se-
ptembris, eollectis iam terræ frugibus & omni-
bus ob mensis collectionem latantibus septiduo
celebrabatur, quod in campis transigebant ere-
ctis ibidem casulis ex ramis Oliuæ, Laurus, &
Salicis, omniumq; arborum frondentium, quæ
foliis suis oculos visumq; recreat: sic enim Do-
minus ait hoc festum instituens, quæ postmodû
repetiit Nehemias: *Egredimini in montem &
asserite frondes oliuæ, & frondes ligni pulcherrimi,
frondes Myrti, & ramos Palmarum.* Celebre fuit
hoc festû magnoq; gaudio Hierosolymis exilio-
bant deni & deni, duodeni & duodeni, centeni &
centeni iuxta familie quantitatē: cõtabant omnes
promiscuè viri ac mulieres, seniores & iuniores,

pauperes & ditites, omnes Palmarum ramos, vel
oliuarum manibus gestantes, aliarumq; arborû
frondes, ex quibus tentoria componebant, &
quædam pensilia tegebant tabernacula, in qui-
bus morabantur, comedebant, pernoctabant ro-
toseptiduo, delectationibus suis, & gaudiis in-
dulgentes, vsq; in diem octauum eumq; cele-
berrimum. Festum celebrabant etiam sollempne
ad certas collectas faciendum institutum, qui-
bus expensis tabernaculi necessariis consuleba-
tur: instituit Deus hoc festum eo fine, ut Iudæis
in memoriam reduceret quadraginta illos an-
nos, quibus illos duxerat per desertam peregrinos
omnis laris, tecti, & parietum inopes, in taber-
naculis, tentoriis, casulisq; cõmorantes: ad hanc
solemnitatem ex Dei præcepto Iudæi omnes
conueniebant, ex quacumq; regione, cõ con-
fluentes: vnde concursus erat eorum in Hiera-
salem innumerabilis.

Appropinquante igitur hoc festo Christi pa-
rentes seu cognati illum adierunt, hortati quan-
tenus cum illis ascenderet: appellat illos Euan-
gelista *Fratres eius*. Exhibita Diuus Hierony-
mus Heluidium hæreticum: eo quod ex illis
illis inuerecundam quam tenebat, hæresim
confirmaret, aiebatque quod quamuis Virgo
Sanctissima parens illi esset purissima quando
Christum peperit, postmodum tamen esse defie-
rit, aliosque filios ex Ioseph genuerit, qui sunt
illi, quos Euangelista vocant fratres Christi.
Inceptissima est hæc hæresis (inquit Diuus Hier-
onymus) præterquam quòd in pia & inuere-
conda sit blasphemiam: quia nihil in Sacra Scri-
ptura frequentius, quàm nomen fratrum impo-
nere, nedum illis qui vnus parentes sunt filii,
sed etiam cognatis & consanguineis: ita D.
Paul. testabatur se libenter mortem pro fratri-
bus suis oppetere: *Pro fratribus meis*: quòd si
ab illo quæras, quinam sunt illi respondet: *Qui
sunt cognati mei secundum carnem*. Eodem seu-
su Deus hanc legem sancit, Quotiescumque
frater tuus inopiâ preclus seipsum in seruum
venderit, ex lege permittitur, ut *Qui voluerit
ex fratribus suis redimat eum*. His appositè pro-
fert Diuus Hieronymus alia multa loca Scri-
pturæ.

Hoc concesso, illi quos Euangelista nominat
fratres, quidã erant illius consanguinei, cõ quòd
Virgini Mariz essent affines, vel D. Ioseph, quem
eius credebant Patrem, consanguinei: sic
illud intelligunt D. Chryl. a. D. Aug. b. D. Hier.
& ceteri prope omnes: de illis igitur ait
Euange-
a Flo. 47.
in Ioa. T. 3
b Tr. 23. in
Ioa. T. 9.
c Inc. 1.
a b Gala.

II.
Qui di-
cantur
fratres
Christi.
Ioa. T. 3.
Ira Hel-
uid. T. 2.

Rom. 9.3

Leuit. 25.
48.

Evangelista; Neque enim fratres eius crede-
bant in eum, iam nobis indicarat Euangel.
Marcus quod dom Dominus die quodam ma-
ximè predicaret populi multitudinem: quidam
de cognatis eius cum in tantum despexerunt,
vt eum habere tanquam amicum & arrip-
tium: ideo manus illi intecerunt, & ligare
eum voluerunt: Cum auissent sui exierunt te-
nere eum: dicebant enim: quoniam in futurorem
versus est. Igitur illi non solum non bene de
Christo sentiebant sed male, teste Diu. Chry-
sostomo, quia primò crediderunt Christum
ambitiosum esse & in hoc mundo terream
gloriam, applausum populi, laudemque aucu-
pari. Secundò, crediderunt recordem eum esse,
& pusillanimitem: cum enim hoc optaret, mo-
dumque haberet, & tempus illud obtinendi ex
ijs qua de ipso præclara spargentur: tamen
laticras quæretet, ludæa discederet, & Hierusa-
lem desereret, locum totius regionis illi stricte
vnde sic illi vade illuc: qui namq; nominis sui
querit æstimationem, non ad angulos confu-
git, & sub testorum umbra latet absconditus.

Mar. 3. 21
III.
Que fue-
rit fides
fratrum
Christi.
Hom. 47
in Ioan.

Porro multum in omnibus his aberrabant:
præsertim in eo, quòd crederent Christum mun-
di gloriæ vanæque laudis ardellionem. O quan-
tum à vero deliratis: an ergo de cælo descen-
deret in terram, vt vilem adeo, vanam, &
nullius rei substantiam conquireret, qua in star-
rupæ lini accense subito evanescit? Sic tran-
sit gloria mundi. Certe magnum sibi lucratus
fuisse denarium diurnum tantum aggressus
iter, vt pote de cælo in terram; secum inde
omnia conferens bona: si tales prætenderet
merces, lucrumque vilissimum: rationis im-
pos censeretur ille mercator, si diuitias suas
mercedibus adeo immundis impenderet.

IV.
Sed mul-
tò aberr-
abant.

Melius intellexit diuina sponsa sponsi sui
diuini cogitationes & intentum: quando vt
cum agnosceremus, nec censuram faceremus
sic ab omni ratione cum illis alienam, nobis
illum membrarum describit atque de inear pri-
mò, caput: de quo sic illa: Caput eius aurum
optimum: illic capillos è capite promanan-
tes: Coma eius sicut elata palmaram. Non est
lene negotium explicare quid sint Elata pal-
marum. SS. PP. Græci interpretantur abiectiones esse
excelsas, & in altu erectas, quæ cælum tangere
videantur: vnde sic legunt: Sicut abietis. Ita
Diu. Gregor. Nyssen. D. Max. D. Nylius & tres
Patres quos refert Theodoret. imò etiam inter
Latinos D. Ambrosius, Beda & Paul. sed lectio

34
V.
Christi
cogita-
tiones &
intentiones
qua-
les fue-
riant.
Cant. 5.
15.
VI.
Que sint
elate pal-
marum.

Latinos D. Ambrosius, Beda & Paul. sed lectio
comparis habet Elata Palmaram. Elata si-
quidem proprie sunt illa arista quas dactylis
foecunda producit; tamen in hoc loco signifi-
cat ramos illos de medio stipite procedentes,
quos communiter dicimus Palmas & dicuntur
Elata: quia fursum erectæ sunt: vnde alii le-
gunt *Thissus*, imò præterdit Rupert, illas dici
Elatas quasi eleuatas, cui suffragatur Cassio-
dorus eum aliis: quàm eleganter sponsa de-
scribit sponsi sui cogitationes & intentiones,
dam ait: Caput eius aurum optimum. Caput
sponsi, si D. natio credimus, eius est diuini-
tas: Caput Christi Deus. De illo qui verè Deus
est, quas sperare debet cogitationes? an terre-
nas, viles, abiectiones, & animales tales vestra
forent, quia cum terrenis suis iurisque signifi-
canti, omnes vestra cogitationes terrenæ sunt,
& de terrenis, vestra desideria, vestraque studia
diuinitatem incumbunt terrenis acquirendis, bonis
terrenis, delitiis terrenis, & terrenis honorum
dignitatibus: Qui de terra est, de terra loqui-
tur, quæm gloriam potest homo verè carnis
& miserabilis, nisi carnalem & terrenam: Om-
nia caro fecerunt, & omnis gloria eius quasi flos
agris. Hoc optime compertum habebat Paltes
ille regius, dum ait: Oculos suos statuerunt de-
clinare in terram.
1. Cor. 11.
VII.
Quales
sint no-
stra.
1. Ioan. 3. 3.
Isa. 40. 6.
Ps. 16. 11.
Ps. 39. 6.

Porro qui verus est Deus, cogitationes ha-
bere debet, & intentiones Deo dignas, & præ-
terterre, quæ Deo sunt digna, de quo Dauid
canit, tantam esse cogitationum illius celsitu-
dinem vt censeret illi comparari posse nemi-
nem: Cogitationibus tuis non est quis similis sit
tibi. Cogitationes illius rami sunt Palmaram
cælum versus erecti: nam æterni Patris inten-
dit laudem & gloriam, cæli reparationem,
animarumque remedium, quare tales pariter
habere conuenit cum cogitationes, qui diui-
nam participat essentiam per gratiam, eosque
qui per eam sunt filij Dei, omnesque Christia-
nos qui per Baptisum ad nouum esse cæleste
renascuntur. Non esse oportet eorum cogita-
tiones adeo viles, & abiectiones (moneat Diu
Chrysofomo) vt in terra remaneant, illisque
placeant terrena atque satisfacciant: sint elata
in cælum & ea non præcedant, quæ ipso Deo
sunt inferiora.
Insuper ea de causa (sicut expendit idem D.
Chrysof. referunt Evangelistæ quod Christo
baptizato: Cæli aperti sunt super eum & vox
Patris audita est: hic est filius meus dilectus
&c. Ex quo tibi persuadeas quando baptizaris, Luce. 3.

T III 3 à Deo

glorix diuulgari: *Si hac facis manifesta te ipsum mundo.* Si in rei veritate opera sint miraculosa, nec impostura, nec praestigia oculorum, per illa te ipsum mundo manifesta, eo ascende, vt per hoc omnes tibi bene affecti, & discipuli videant opera quae facis obstupenda, caeterique omnes tanto te honore colant, quanto par est te veneratur: vnico verbo, proprium festabantur illi commodum, atque vt Christo tendenti Hierosolyman, & ibidem patente mirabilia, ipsi per hoc nomen sibi dignitatem, laudemque conquirent. Miror vehementer, quod sex praecedentibus lustris illum vt sibi cognatum non cognouerint, nec eius recordati fuerint, nec eum aspexerint, nec magnificerint: at modo dum honoratum eum cernunt, & magni nominis virum, cuius fama fidesque quotidie nota fumebat incrementa, eum vt sibi parentem agnoscant, in quantum illis possit esse honori & vtilitati.

III.

Amici pauperes a diuitibus non cognoscuntur.

(a) *Yuan rodando los panes por su casa.*

1. Reg. 25. 4.

Pr. 14. 20.

(a) *Haz de vos la cabeca de lobo.*

36

Quam familiare mundo est, cognatum te non agnoscere, nec tui meminisse, dum pauper es. Pauperem vitam agebat Dauid in montibus oberrans, a facie Saul focii sui profugus, & ecce nuntium mittit viro opulento nomine Nabal, frustum panis amore Dei effligitans, & ea quidem occasione, in qua domi illius paues reIundabant (a) vt primum audiuit ille uomen Dauid, respondet: *quis est Dauid & quis est filius Isai?* Quid mihi cum fratre Isai? quid illi mea interest? Notandum ex sacris literis Nabal fuisse ex progente Caleb: ad quid hoc adiungitur? vt scias cognatum fuisse Dauidis, eo quod ex eadem ortus esset tribu Iuda, ex qua Dauid ducebat originem atque hinc addiscas, si quis inops sit, quantumlibet affinis sit diuiti & consanguineus dicitur: *quis est Dauid?* Nec est quidquam adeo traditum & abominandum, quam pauper consanguineus: *Et iam proximo suo pauper odiosus erit: amici vero diuitum multi.* Verbum illud, *Proximus*, idem est ac *Consanguineus*. Ceterum si promoueas atque ad altiores ascendas gradus dignitatum de terra examina eorum exurgunt & exercitibus, & quam primum te viderint laude & nomine praclariorum, illico te conspiciunt, tibi loquantur, tibi adherent, tibi agglutinantur, insignia de te diuulgant (a) atque vt lupi caput extollunt vt sibi tuo nomine fama que prospiciant: dicit hic pater meus, dicit alius Ioblinus meus, dicit alter focii meus.

Caelestibus quibusdam coloribus depinxit

Deus vatis Danielis penicillo Graecorum monarchiam in figura hirci: *Hircus habebat cornu in signo, sicut oculus fuit:* quia monarchia Graecorum principem habuit excellentissimi Magni, Alexandrum scilicet magnum, eius goni Hieromonarchiae principium: appellat illum cornu, roglyphicatione potentiae suae, nam per illum & cum eo expulso Graeci dominium obtinuerunt mundi: vultus, caturque *Insigne:* quia reliquis Graeciae Regibus eminebat: eam ideo dicitur de illo: *Qui primus regnauit in Graecia:* non quod omnium esset primus, sed quia caeteros fama fuisse praecurrebat. Quod autem dicitur *Inier oculos suos,* exponunt aliqui ita dici, quia Alexander Magnus continuam eum viros doctis & Philosophis habuit familiaritatem, nominatim autem magister fuit Aristoteles, cuius consilio & directioni se committebat: etenim fatentur omnes oculos significare sapientes, qui docent & illuminant Rempublicam, omnesque in ea viuentes erodiunt.

Verum alij intelligunt ex rerum euenfu quod quam primum sua virtute incepit seipsum in mundo iactare potentiorum, millia populorum qui prius illum despiciebant ad illum oculos suos conuerterunt, & conati sunt illi se coningere, illius adherere parti, hic illo titulum alter alio: hoc etenim familiare, & frequens est in orbe, vt a fratre paupere fugiant per neque ipse domestici nolint agnoscere: prout mox de seipso testatur Iob: nam licet domus non esset vlla magis frequentata, nec vir illo celebrior, ad quem passim recurrerent, dum diuitiis abundabat: & non esset qui non Roderet omnimodè illi adherere: quam primum tamen facultatibus exiuit, priuatur valetudine, & in sterquilinum exiuit: ita vt omnes illius parentes, amici, familiares, & serui viderent nihil ab eo vltiori expectandum, illum conuertituo deseruerint, Rex erat, consilia celebrabat, praetortis & tribunalibus praesidebat, eiusque domus nunquam vacua deseretur: verum vt diaboli opera, Deo permittente profertur, nec quidem faciem: quia uisum viderat, ad eum conuertent: *Frater meus Iob fecit à me, & noti mei, quasi alieni recesserunt à me, dereliquerunt me propinqui mei & ancilla mea & seruum meum vocaui & non respondit, abominati sunt me quondam consiliarij mei &c.* Et quales Christum accedant amici illius, dè opuantur eum ascendere Hierusalem, atque ex

IV.

Alexandri Magni Hieromonarchiae principium: appellat illum cornu, roglyphicatione potentiae suae, nam per illum & cum eo expulso Graeci dominium obtinuerunt mundi: vultus, caturque *Insigne:* quia reliquis Graeciae Regibus eminebat: eam ideo dicitur de illo: *Qui primus regnauit in Graecia:* non quod omnium esset primus, sed quia caeteros fama fuisse praecurrebat. Quod autem dicitur *Inier oculos suos,* exponunt aliqui ita dici, quia Alexander Magnus continuam eum viros doctis & Philosophis habuit familiaritatem, nominatim autem magister fuit Aristoteles, cuius consilio & directioni se committebat: etenim fatentur omnes oculos significare sapientes, qui docent & illuminant Rempublicam, omnesque in ea viuentes erodiunt.

Nat. 1

V.

Frater pauper ab omnibus deseritur.

VI.

Iob pauper ab omnibus deseritur.

VIII. Quid significet quod Christo baptizato aperti sūt cœli. 2. Cor. 4. 14.

à Deo tibi per eius misericordiam concedi, ut sis filius illius per gratiam & idcirco tibi cœlos aperti, quatenus eò vestra tendant cogitationes, eò vestra dirigantur curæ, eò vestra aspiciant pretensiones, quo tibi cœli pateant hinc excedenti. Quam bene nos monuit de hoc apostolus: dum ait: *Quod momentaneum & leue est tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operatur in nobis: non contemplantibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur: quæ enim videntur temporalia sunt, quæ non videntur æterna sunt.* Quæ igitur ratione anima, quæ ætæra est, contenta erit in rebus, quæ vœto mobilitate euascent; Spiritus qui semper victurus est qua ratione credet sibi satisfactum eò quod cras inteteris in magna quiete, præclara seclæmini & inhiate sempiternis.

§. 13. Voluerunt parentes illi Christi parentelam ad suum trahere emolumentum: frequens est hoc in mundo.

I. Dilectissima fratrem Christi,

Transi hinc, & vade in Iudæam &c. mihi persuadeo, quod afflicto illi Christi dubio hæret: quomodo enim in eum non crederent, notabant tamen præclara esse quæ de miraculis illius toto clamante mundo prædicabantur, & in eo quidem iudicio in binitio stabant in certis laboribus ut ascendat in Hierusalem, quæ est Metropolis & regni nostri caput: vel vera sunt vel falsa, quæ de cognato nostro sparguntur. Si vera sunt, & tendat in Hierusalem, magnificabitur & passim honorabitur nosque omnes cunctis hominibus faciet esse feliciores. Si falsa sunt, & ipse impostor sit, ibidem sapientes nostri & Doctores inquirent, eumque punient, nos autem erimus indemonstrati: est hæc improborum eonditio, de quibus sic Dauid: *in circuitu impij ambulat.* Cum enim à proprio incipiant lucro, in illud etiam eorum terminantur intentiones, ex hoc inflati erant & proprio commodo stimulati mouebantur: illos omnes considero pleno consilio congregatos, hæc inter se conferentes: certo certius dicetur nobis, quod Deus nostram familiam honorare dignatus sit viro præclarissimo, qui si famæ veritas respiciatur, æqualis est Elia, Elimodoin, Isaiæ & Hieremias, quos mundus exultat, ut dignitate primarios: quia luce clarius opera eius omnibus patent obdupenda viro, inquam, tantâ sapientiâ docto, ut nullis præmissis studiis puncta proferat a deo sublimis Theologia, ut ipso legis Doctores & mundi sapientiores rapiat in admirationem, & concludat ora disputantibus: ex alia parte vir est adeo legnis & impellis animi, ut nec sibi, nec nobis valeat esse præsidio. Ex hac parte sublimis voluit mente cogitationes, atque ex altera notamus illum pusillanimitatem: altero die, quia sibi non poterat esse subsidio, nec vii fortuna, illum in Regem non extulerunt si namque fuisset cum illis qui illum ut talem volebant adiuncto sibi familiarium & amicorum favore multorumque aliorum præsidio, quos sibi denixerat, nec non mille millium qui se illi in Hierosolæ ostendebant esse beneuolos, illum intrare potuissent inoffensus, nec quisquam illi resistisset aut quæstionem mouisset, (a) atque possessionem ciuitatis, ac templi clausque sibi assumpsisset: sed omnia ei de manibus lapsa perierunt, en hominem sibi ipsi inutilem: Miranda hic patrat in deserto prodigia, loquendo & ore gemmas eiciendo, vbi fulgorem suum non explicant: quod si Hierosolymam ascenderet & ex vno, & ex altero fieret eius Dominus: ratio suadet, ut hoc illi suadeamus, & ad iter suscipiendum exhortemur.

II. Consiliu paternu Christi, honorare dignatus sit viro præclarissimo, qui si famæ veritas respiciatur, æqualis est Elia, Elimodoin, Isaiæ & Hieremias, quos mundus exultat, ut dignitate primarios: quia luce clarius opera eius omnibus patent obdupenda viro, inquam, tantâ sapientiâ docto, ut nullis præmissis studiis puncta proferat a deo sublimis Theologia, ut ipso legis Doctores & mundi sapientiores rapiat in admirationem, & concludat ora disputantibus: ex alia parte vir est adeo legnis & impellis animi, ut nec sibi, nec nobis valeat esse præsidio. Ex hac parte sublimis voluit mente cogitationes, atque ex altera notamus illum pusillanimitatem: altero die, quia sibi non poterat esse subsidio, nec vii fortuna, illum in Regem non extulerunt si namque fuisset cum illis qui illum ut talem volebant adiuncto sibi familiarium & amicorum favore multorumque aliorum præsidio, quos sibi denixerat, nec non mille millium qui se illi in Hierosolæ ostendebant esse beneuolos, illum intrare potuissent inoffensus, nec quisquam illi resistisset aut quæstionem mouisset, (a) atque possessionem ciuitatis, ac templi clausque sibi assumpsisset: sed omnia ei de manibus lapsa perierunt, en hominem sibi ipsi inutilem: Miranda hic patrat in deserto prodigia, loquendo & ore gemmas eiciendo, vbi fulgorem suum non explicant: quod si Hierosolymam ascenderet & ex vno, & ex altero fieret eius Dominus: ratio suadet, ut hoc illi suadeamus, & ad iter suscipiendum exhortemur.

(a) Nihil lanca in huius.

Ad hoc, ut opinor, seorsum illi dixerant quod narrat Euangelista: Domine mi, cognate, vel auuncule, vel confortine quid hic iam bimestri moram trahis vir, qui parem sibi non videretur habere, tot stupendis illustris facinoribus, fama sic narrante verificâ, ut quotidie ea de causa nobis congratulentur: nobis ipsam, quibus te norunt esse consanguineum. Ex vna parte videris velle honorem tui nominis afficere, sed ex altera recordem ostendis te esse atque fugitiuum. Iam de manu vtiensilia proiecisti: fabrilis & aliam inuisi vitz rationem, modumque agendi superiorem, si vir esses honoris avidus, alia longè vestis radiaret in te eaque fulgentior: hoc igitur negotio conuenit: ut quando quidem iam Pascha prope sit Scenopexia, ad quod totus in Hierusalem confluit mundus, animi & famas generosus & ascendas teque mundo manifestes: *Transi hinc & vade.* Vade famam tibi conquire sempiternam, loca seandè publica, proficiscere Hierosolymam in festo adeo solempni: etenim conflatus est tibi generalis: necdum Iudæorum, sed etiam gentilium: imo de cunctis mundi nationibus, eo aduolant, vnde in momento temporis per orbem vniuersum poterit tux fama gloria.